

умиратъ пакъ случайно; загубилъ паритѣ или спечелилъ — все случайно. А другите казватъ: всичко е строго опредѣлено, нищо не е случайно, Ти трѣбва да ядешъ, защото има причини за това. Че причините сѫ рвзумни, нѣма съмнѣние. Ти самъ създавашъ всичките бели на главата си: искашъ повече пари, че, като ги вземешъ, и другъ иска да има повече пари, и те биятъ заради паритѣ. Тъй си създавашъ тѣзи бели — да те биятъ. А съвременните техники и инженери, или материалисти, казватъ: всъкога, когато една сила срѣщне съпротивление на пътя си, се образува търкане, огънь, избухне. Слѣдователно, паритѣ въ този случай, или всичките блага, това сѫ все противодѣйствия, и когато енергиите, които функциониратъ въ насъ, се срѣщнатъ съ тия противодѣйствия, веднага се образува експлозия. Сега, нѣкой може да попита, дали това е вѣрно. Вѣрно е. Нека брѣкне жената въ кесията на мѫжа си, — той има 10 хил. лв., а тя му ги вземе, — веднага мѫжъ ще извика: „Дѣ сѫ паритѣ ми?“ Губи се равновѣсieto, паритѣ сѫ били на дѣното на кораба, тѣ сѫ баластъ на прахода, и той е въ равновѣсие. А жената, безъ да разбира този законъ на баласта, взима го отъ дѣното на кораба, и мѫжъ ще става и казва: „Дѣ е баластъ?“ — Ама менъ ми трѣбва. — Но ти знаешъ ли, че ние може да потънемъ? И тъй, зарадъ този баластъ въ свѣта ставатъ често спорове, понѣкога приятни, а понѣкога неприятни; понѣкога се уреждатъ по приятелски начинъ, а понѣкога се уреждатъ по методата на Донъ-Кихота, или по методата на Санчо-Пансо. Т. е. не мислете, че Санчо-Пансо е билъ много по-уменъ отъ Донъ-Кихота, но той е билъ практиченъ човѣкъ, разбиралъ е отлизо живота; а Донъ-Кихотъ е билъ идеалистъ, той идейно е разбиралъ живота, а практически не го е разбиралъ, а ние се смѣемъ, като четемъ, но и Санчо-Пансо е правъ, и Донъ-Кихотъ е правъ. И съвременниятъ свѣтъ е пъленъ съ Донъ-Кихотовци и Санчо-Пансовци. Това не е обида, а констатирамъ единъ фактъ. Ако вие